

„Van kiút” –

Mit kínál a „kockás könyv”?

Mit kínál a jelenlegi, „szürke zónás” gyakorlat?

Sulyok Blanka magyar-német szakos tanár, BKSZC Kozma Lajos Faipari Szakgimnázium; Tanítanék Mozgalom képviselője

Elhangzott a Könyvtárostanárok Egyesülete Tavaszi Szakmai Napján
2017. március 30-án.

Társadalmi egyeztetés kell

- A hivatal ráült az iskolákra, pedagógiai szempontok véletlenül sem érvényesülnek
- Megalázó, kézi vezérelt irányítás
- Érdekek és félelmek közé szorított oktatási rendszer, mely mellett gyakorlatilag nincs szakmai érv
- „A gyárigazgatót nem érdekli, ha a munkás rosszul érzi magát a gyárban” (Lázár János)

Szervezeti autonómia

- Az államnál sokkal inkább „jó gazda” lehet a helyi közösség és a (lehetőleg nem „fentről kinevezett”) igazgató
- Racionális döntések (pl. könyvtárak esete, hátrányos helyzetű tanulók támogatása)
- Hatékonyabb, gyorsabb megoldások (pl. ablakkeret esete)

Személyre szabott tananyag

- Jelenleg a tanulás nagy része csupán „dobozolás” (lásd: Örkeny)
- A tanulók érdeklődését, fogékonyságát, egyéniségét a pedagógus ismeri közvetlenül, ezért ő tud kompetens döntést hozni
- „Csak azt szabad központilag előírni, amit az oktatásban közvetlenül érintettek (...) közösen érvényesítendő oktatási tartalom alatt értenek”

A befektetés megtérül

- ...hosszú távon...
- Lemorzsolódó, frusztrált, kudarcokkal teli, zsákutcába jutott fiatalok helyett sikeres, hivatását megtaláló, rugalmas, alkalmazkodó, tehetségét kiteljesítő fiatalokat nevelni – állítólag – anyagilag is megéri

Diszkriminációmentes oktatás

- „fehér középosztályra” belőtt követelményrendszer
- Egyoldalú preferenciák
- „(...) a szociális hátrányokat maga az óvoda és az iskola transzformálja tanulási hátrányokká”
- Szükséges „a rejtett és a kifejezett diszkrimináció fokozatos megszüntetése” és az „ezt szolgáló pedagógiai kultúra elterjesztése”

Szelekció nélkül

- Az idő- és energiahiányos oktatási rendszer kényszerpályája, hogy homogén csoportokat hoz létre, mert a jelenlegi körülmények között elképzelhetetlen a hatékony differenciálás
- Hosszú távú társadalmi hatás – a különböző társadalmi csoportokhoz tartozók nem tanulnak meg együttműködni

10 éves egységes, általános képzés

- A 14 évesen történő „pályaválasztás” számos hibalehetőség hordoz (szelekció, kényszerpályák)
- A hosszabb ideig tartó általános képzés sokkal biztosabb alapot jelenthetne (kulcskompetenciák)
- Lehetőség lenne reálisabban felmérni, kitapasztalni a tanulók tehetségét, érdeklődését

Egész életen át tartó tanulásra felkészíteni a szakképzésben

- A szakképzés jelenleg a Nemzetgazdasági Minisztérium alá tartozik – elveszítette „közoktatás jellegét”?
- „kényszerpályamodel” - a tizennégy évesen választott szakmába való bebetonozást szolgálják a legutóbbi intézkedések
- Amire szükség volna: kulcskompetenciák fejlesztése, alkalmazkodás a változó technológiákhoz

A szervezetre összpontosító, belső, fejlesztő értékelés

- Jelenlegi „pedagógus életpálya modell” – önfényező dokumentumgyártás, néhány kirakat-órával, gyakran inkompetens „vizsgáztatóval”
- Célja: a tantestület megosztása
- Aminek értelme volna: „belső értékelés”, amelyet „támogat egy külső, professzionális szervezet”. Az összhatás a fontos, egy-egy pedagógus munkája önmagában nem tud hatékony lenni.

Szürke zónás tanítás (hosszú távon tarthatatlan)

Amire egy pedagógusnak pl. nincs ráhatása:

- Finanszírozás
- Tantervek
- Adminisztrációs terhek
- Óraszámok
- Tankönyv-választás (!)
- Szóval: összességében egy fojtogató kalitka

Amit egy pedagógus egyelőre még megkockáztathat:

- Tantervek be-nem-tartása
- Igazolások szabálytalan kezelése (különösen 16 év feletti tanulóknál fontos)
- Diákok emberként való kezelése, tekintélyelvű attitűd helyett partneri viszony, bizalom, őszinteség

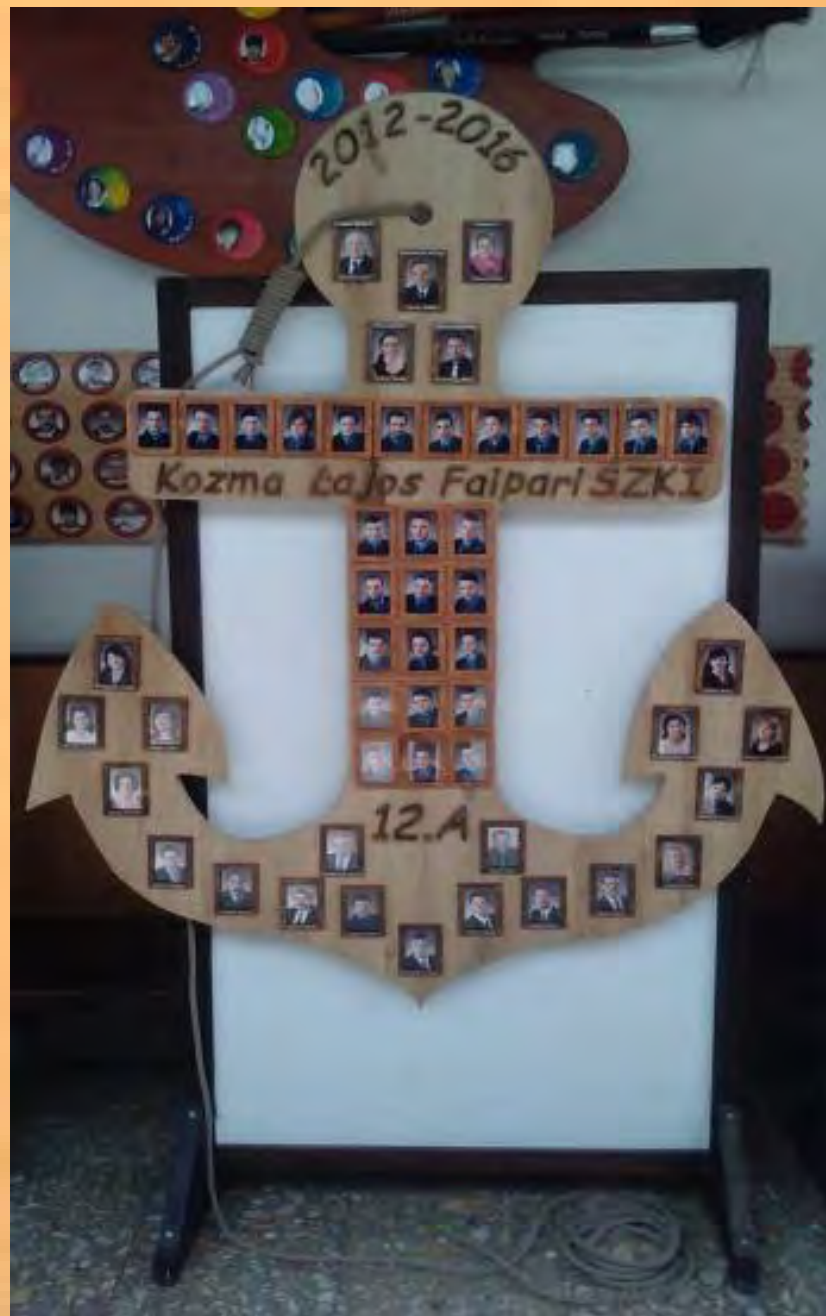

)

Keszeg Barbara ©

Köszönöm a figyelmet!